

**CONSTITUTIONES
ORDINIS CISTERCIENSII**

STRICTIORIS OBSERVANTIAE

A SANCTA SEDE

APPROBATÆ ET CONFIRMATÆ

Nota. — Omnia quæ litteris italicis exprimuntur ante approbationem S. Sedis observari non possunt. Cætera vero jam nunc vim obligandi habent.

DECLARATIO PRÆVIA

Ordo noster, Deo favente et SS. D. N. LEONE PP. XIII auspice, e monasteriis Cisterciensibus quæ tres Congregationes Beatæ Mariæ de Trappa efformabant, in unum conglutinatis, perfectus est. Vocem enim Supremi Ecclesiæ Pastoris nos vocantis nominatim cum audissemus, Ejus votis obtemperare et unum ovile fieri festinavimus. Quod, Eodem Maximo Pontifice auctorante, per Litteras in forma Brevis die 17 Martii anni 1893 datas, sancitum est.

Subinde per Rescriptum diei 4 Julii 1899, nomen accepimus: **Ordo Cisterciensium Reformatorum seu Strictioris Observantiæ**. Eodem Rescripto Ecclesia nostra

de Cistercio declarata est Princeps in toto Ordine nostro honore et auctoritate Sedesque titularis in perpetuum cujuslibet Abbatis Generalis.

Per Constitutionem vero Apostolicam Leonis XIII, sub die 30 Julii 1902 sancitum est «non obstante præfata unione vel in unum Ordinem autonomum constitutione, Abbates et Sodales nostros veros esse Familiæ Cisterciensis alumnos omnibusque gaudere privilegiis, gratiis, indulgentiis, facultatibus, prærogativis et indultis quæ prædictæ Cisterciensi familiæ quomodolibet concessa fuere».

Majorum nostrorum, Cistercii scilicet priscorum Patrum vestigiis ingredientes, Beatissimæ Virgini Mariæ nos mancipatos esse profitemur; Sanctæ Apostolicæ Sedi reverentiæ, gratitudinis et obedientiæ debitum certatim impendimus, et, per viam contemplationis et pœnitentiæ, spiritualis vitæ perfectionem æmulamur.

Fontes e quibus has Constitutiones hausimus sunt: 1° Regula Sancti Benedicti; 2° Carta Caritatis; 3° Usus et Antiquæ Definitiones Ordinis Cisterciensis; 4° Litteræ et Constitutiones Apostolicæ, necnon Codex Juris Canonici.

In omnibus vero quæ per jus Canonicum aut per præsentis Constitutiones non immutantur, sicut in his quæ ad praxim virtutum spectant, omnes Magistrum sequantur Sancti Benedicti Regulam, neque ab ea temere devietur a quoquam. (Can. 593 C. J. C.).

PARS PRIMA

DE REGIMINE ORDINIS

CAPUT I.

De Capitulo Generali

1. — Summa Ordinis potestas est penes Capitulum Generale. Idem extremo judicio statuit de causis mere regularibus ad ipsum delatis. Integrum vero est cuique ut ad Sanctam Sedem provocet.

2. — Capituli Generalis hæc sunt:

1° Abbatem Generalem et Definidores eligere eorumque administrationem officii observare;

2° Abbatis Generalis aut Abbatum Priorumve Titularium abdicationem muneris recipere, aut eos, si opus sit, ab officio movere;

3° Novarum Communitatum statuendarum, item vendendi, alienandi, mutuandi, e Sacrorum Canonum præscripto, potestatem facere;

4° Leges et Sanctæ Regulæ et Constitutionibus consentaneas condere;

5° Judicare, punire sodales legum violatores;

6° Abusus in relationibus Visitorum notatos abolere.

3. — Capitulum Generale rite quotannis convenit Cistercii die 12 Septembris, excepto casu extraordinario.

4. — Abbates munere fungentes, Priores Titulares et Præpositi Domorum, omni postposita occasione, ad Capitulum Generale convenient, illis solis exceptis quos

corporis infirmitas retinuerit, aut qui in remotioribus partibus habitantes eo termino venerint qui eis fuerit a Capitulo constitutus.

5. — Capitulum Generale quinto quoque anno Plenarium celebretur in quo, ante omnia, vocales Præpositi Domorum fidem exhibere teneantur de onerum Missarum adimplemento.

6. — Procurator Generalis et Definitores intersunt Capitulo Generali, at sine jure suffragii deliberativi.

7. — Abbas Generalis Generali Capitulo nativo jure præest.

8. — In Capitulo quisque ex Ordine sedet ut sua cujusque Ecclesia præstat. Itaque Abbates primum, dein Priores Titulares, tum reliqui. Definitores et Procurator Generalis infimo loco sedent, hic tamen supra illos. Verum si quis Definitor Abbas fuerit emeritus, ante Procuratorem sedeat.

9. — 1° Ut de re aliqua in Capitulo (tam Generali tam Conventuali N. 46) decernatur, absolute major suffragiorum numerus sufficit demptis nullis;

2° post duo scrutinia inefficacia, in tertio sufficit numerus relative major;

3° quod si suffragia æqualia fuerint, post tertium scrutinium præses suo voto paritatem dirimat; aut, si agatur de electione, et præses suo voto paritatem dirimere nolit, electus habeatur senior ordine vel prima professione vel ætate.

10. — Ad canonicam depositionem vel Abbatis, vel Prioris Titularis, binæ tertiæ suffragiorum requiruntur partes.

11. — Quandocumque unus aliquis e Capitulo id postulet suffragiorum latio fit secreto.

12. — Dum Pater Visitator rationem reddit Visitationis regularis quam in aliquo monasterio peregerit, Superior hujusce monasterii sit præsens; sed si forte Capitulum Generale velit aliquid decernere aut sententiam ferre de eo, egrediatur e Conclavi Capitulari: idem præstet quisquis apud Capitulum speciatim est in causa.

13. — Quisque humiliter poenam subeat et sustineat quam ei forte Capitulum Generale irrogaverit.

14. — Si aliqua Ecclesia pauperiem intolerabilem incurrerit, Abbas illius cœnobii coram omni Capitulo hanc causam intimare studeat. Tunc singuli Abbates maximo caritatis igne succensi, illius Ecclesiæ penuriam, rebus a Deo sibi collatis, prout habuerint, sustentare festinent.

CAPUT II.

De Abbate Generali

15. — Præter Generalis Capituli potestatem, oportet supremum aliquem esse in Ordine Moderatorem qui perpetuo tueatur Observantiam Institutorum et negotia expediat quæ ad totum Ordinem spectant. Hujusmodi autem potestatem obtinet Abbas Generalis suo Consilio adjutus.

16. — Legum proprii nominis ferendarum jus non habet. Neque de bonis, neque de personis Communitatum statuere potest, sed tantum quædam ad tempus decernere, ubi necessitas id postulet.

17. — Negotia quorum expeditio ad Capitulum Generale pertineat ad ipsum differet, si commode id fieri possit.

18. — De cæteris Abbas Generalis agat cum Consilio suo. At, si suffragia adhibentur, minime ipse tenetur sententias plurium sequi, nisi in casibus N° 32 notatis.

19. — Generali Capitulo rationem reddere tenetur administrationis suæ.

Debet etiam quinto quoque anno relationem de statu Ordinis ad Sanctam Sedem per documentum mittere, subsignatum a se cum suo Consilio.

20. — Ad Abbatem Generalem spectat jus confirmandi omnium Superiorum Titularium electiones.

21. — Abbas Generalis per se, vel per alium ab ipso delegatum:

1° Potest visitare omnia monasteria Ordinis, ea etiam quæ Pater-Immediatus eodem anno visitaverit;

2° Item, quotannis visitat eas Domos quæ Domum Matrem non habent, vel ab ea non pendent.

22. — Confessiones excipere potest alumnorum Ordinis qui id sponte petierint, ac servato Canone 518 C. J. C.

23. — Quisque ex Ordine liberum cum ipso epistolarum commercium habeat.

24. — Abbati Generali poenas inferenti si quis forte in aliquo deliquerit, debetur obedientia non secus ac Capitulo Generali.

25. — Abbas Generalis in suo munere est perpetuus. Ipso facto electionis in Abbatem Generalem Abbas constituitur Archicœnobii de Cistercio. Residet tamen in Alma Urbe cum Procuratore Generali et Definitoribus.

26. — 1° Eligitur e gremio Ordinis, et in Generali Capitulo Plenario renunciatur ab omnibus Superioribus communitatum præsentibus.

2° Ad munus Abbatis Generalis inhabilis est qui nostrum Ordinem professus non est a decem saltem annis a prima professione computandis, non est ex legitimo matrimonio natus et annos quadraginta non expleverit.

3° Pro electo habetur is quem major pars suffragiorum, id est numerus medietate major, nominaverit ad normam N. 9, vel juxta regulas Juris postulaverit.

27. — *Ex antiqua consuetudine Ordinis per Constitutionem Clementis IV Parvus Fons sancita « in perpetuum », electus ipso facto confirmatus est.*

28. — Capitulum Generale quotannis designabit unum ex Abbatibus qui, eveniente decessu Abbatis Generalis, Ordinem moderetur. Is, infra tres menses Capitulum indicet Plenarium in quo, ipso Præsede, novus Abbas Generalis renunciabitur. Præsides erit etiam Capituli, defectu Abbatis Generalis.

CAPUT III.

De Definitoribus

29. — Consilium quod Abbati Generali adsidet Definitoribus quinque constituunt: nimirum duo Gallicæ linguæ, tertius Germanicæ, quartus Anglicæ, quintus Neerlandicæ; eliguntur a Patribus Capitularibus ad quinquennium.

30. — Minime oportet ut Definitoribus sint Abbates. Debent tamen esse sacerdotes, solemniter professi nec trigesimo anno minores.

31. — Ab Ordine apud Abbatem Generalem constituuntur ut ejus gestionem adjuvent. Quare libere profiteantur oportet in Consilio quid censeant.

32. — Definitoribus jus deliberativi suffragii habent: 1° In demissione alicujus e Definitoribus et electione

successoris; 2° In approbatione Foundationis novæ; 3° In permissione danda venditionum, alienationum, mutuationum, secundum Sacrorum Canonum præscripta; 4° In convocatione extraordinaria Capituli Generalis; 5° In acceptanda renuntiatione Abbatis vel Prioris Titularis, aut in danda facultate ad eorum canonicam depositionem, modo hæc negotia non possint differri usque ad tempus Capituli Generalis, cui speciali modo reservantur; 6° In decernenda dimissione professi a votis temporariis, si causa ad Abbatem Generalem deferatur.

33. — Definidores, nisi Abbates sint, non possunt ad faciendam Visitationem regularem mitti.

34. — Liberum epistolarum commercium de negotiis Ordinis cum Superiore uniuscujusque Domus habeant.

CAPUT IV.

De Procuratore Generali

35. — Unus ex quinque Definitoribus nomen et munus nanciscitur Procuratoris Generalis. Eligitur a Generali Capitulo.

36. — Is, sub mandato Generalis Abbatis ejusque Consilii Definitorum, est nativus negotiorum Ordinis gestor apud Sanctam Sedem.

37. — Certiorem facit Abbatem Generalem ejusque Consilium de negotiis sibi commissis; jussa et consilia ejus expetit, eique suæ gestionis rationem reddit.

38. — Nullam pro quovis nostri Ordinis alumno facultatem postulat a Sacris Congregationibus, nisi preces approbaverit Abbas Generalis aut saltem Superior ipsius rogitantis.

39. — Omnia Decreta a Sacris Congregationibus emanata quæ ad Regulares vel Sacros Ritus spectant, nec in Actis Apostolicæ Sedis promulgantur, in apposito libro transcribit, et in notitiam Abbatum tradit.

40. — Procurator Generalis diligenter notat sumptus in commodum Ordinis factos, et unaquaque Communitas in partem impensæ veniet.

CAPUT V.

De Patribus Immediatis

41. — Communitates Ordinis non ratione Provinciarum, sed ex veteri Instituto dividuntur in Domos-Matres et Filias. Abbates Domorum Matrum Patres-Immediati vocantur.

42. — Hæc Pater-Immediatus præstat:

1° Visitationem regularem Domorum suæ Filiationis per se, vel per Abbatem ab ipso delegatum, quotannis peragit, salvo jure Abbatis Generalis;

2° Curam habet Domus-Filiæ Abbate vel Priore titulari destitutæ;

3° Electioni novi Abbatis vel Prioris Titularis jure nativo præest;

4° Novæ Foundationis Superiorem designat et administrationem retinet, donec Abbas vel Prior Titularis in ea electus fuerit;

5° Confessiones audire potest personarum regularium sponte id petentium in Domibus Filiationis suæ;

6° Liberum epistolarum commercium habet cum omnibus alumnis uniuscujusque Domus-Filiæ.

CAPUT VI.

De Abbate vel Priore Titulari

43. — Superior titularis, Abbas vel Prior, spiritualem jurisdictionem et temporalem administrationem monasterii exercet. Ipse solus potest expensas et actus juridicos ordinariæ administrationis valide facere. In casibus vero sub N. 46 relatis invalide agit, etiam in foro civili, absque consensu requisito sive Sanctæ Sedis, sive Capituli Generalis vel conventualis.

44. — Is munia communitatis confert vel aufert, prout expedire censeat.

45. — In rebus majoris momenti et in causis a Sacris Canonibus indictis, sententiam Conventus rogat.

46. — Licet juxta Regulam possit Abbas, post auditum Consilium fratrum, quod utilius judicaverit facere:

I — res tamen pendeat ex majori parte suffragiorum Capituli conventualis et obtineatur beneplacitum Capituli Generalis et Sedis Apostolicæ, quoties agitur:

1º de rebus pretiosis alienandis,

2º de bonis immobilibus alienandis quorum valor superet summam triginta millium francorum,

3º de contrahendis debitis et obligationibus ultra indicatam summam per annum; aut de ineundo quolibet alio contractu quo conditio Monasterii pejor fieri possit, ultra eandem summam,

4º de locatione bonorum si valor locationis excedat triginta millia francorum et locatio fiat ultra novennium;

II — res pendeat ex majori parte suffragiorum Capituli conventualis et obtineatur beneplacitum Capituli Generalis, quoties agitur:

1º de bonis immobilibus alienandis quorum valor decem millia francorum attingat,

2º de contrahendis debitis et obligationibus, quæ decem millia francorum attingant per annum; aut de ineundo quolibet alio contractu quo conditio Monasterii pejor fieri possit, quæ eandem summam attingat,

3º de bonorum immobilium emptione, de ædificii constructione, demolitione aut restauratione et alia qualibet pro immobilibus impensa extraordinaria et notabili quæ decem millia francorum superarent,

4º de locatione bonorum si valor locationis excedat triginta millia francorum et locatio non fiat ultra novennium; aut si valor locationis excedat decem millia francorum et locatio fiat ultra novennium,

5º de negotiatione artificiali aggredienda;

III — res pendeat ex majori parte suffragiorum Capituli conventualis, quoties agitur:

1º de bonis immobilibus alienandis quorum valor superet mille francos,

2º de locatione bonorum si valor locationis excedat mille francos et locatio fiat ultra novennium,

3º de qualibet impensa extraordinaria pro mobilibus quæ superet decem millia francorum,

4º de litibus movendis si agatur de negotiis quæ decem millia francorum attingant,

5º de deleganda alicui gravis negotii procuracione,

6º de novitio ad professionem et de religioso alius monasterii Ordinis nostri ad novam stabilitatem admittendis,

6º de dimittendo professo a votis temporariis.

VI — Quoties vero agitur de contractibus, serventur canones C. J. C. 536, 1529-1543, servatis servandis.

47. — Vocales in Capitulo sunt:

1° Superior nimirum Abbas vel Prior titularis vel Præpositus Domus;

2° Omnes[†] choristæ solemniter professi, in monasterio stabilitate firmati.

48. — Suffragia non requirantur nisi proposita prius re deliberanda.

49. — Scrutinio peracto, Abbas cum Priore et Subpriore diribeat suffragia. Postea publice annuntiet numerum suffragiorum favorabilium, et consequenter rem acceptatam esse vel rejectam. Si autem agatur de admitendo novitio ad professionem, paritas suffragiorum pro negativa habebitur.

50. — Quod decretum fuerit statim in libro Actuum Capituli referatur, subscribendum ab Abbate cum duobus vel tribus officialibus monasterii.

51. — Pro minoribus rebus tractandis habeat Abbas consilium particulare: hoc saltem tribus religiosis munere fungentibus constabit.

52. — Sumptuariæ rationes Domus etiam quoad elemosynas diligenter sunt curandæ et Visitatori exhibendæ.

53. — Ut Superior abesse possit a sede decem dies aut amplius usque ad viginti, id admoneat Patrem Immediatum; ut amplius viginti, permissum petat a Generali Abbate.

CAPUT VII.

De Visitatione Regulari

54. — Singula Ordinis monasteria singulis annis visitari debent.

[†] Qui non sunt in Sacris vocales non sunt usquedum Sancta Sedes nostrum jus antiquum nobis in hoc restituerit. Idem pro N. 61.

55. — Quatuor Patres quorum Ecclesia est antiquior, scilicet: Abbas Trappæ Majoris, Westmallsensis, Mellearensis et Portus-Salutis locum obtinent quatuor primorum Patrum Cisterciensium in adjunctis præscriptis in Carta Caritatis. Itaque saltem bini Visitationem regularem facient Abbatæ Generalitæ, quæ principatum honoris et dignitatis in Ordine habebit.

56. — Cætera monasteria Visitatorem habeant Patrem Immediatum, aut ejus delegatum, nisi prius Abbas Generalis ea visitaverit.

57. — Ex recta ratione conficiendæ Visitationis pendet maxime conservatio regularis disciplinæ. Idcirco Visitatores se obligatos sciant sequi præscriptiones Cartæ Caritatis et Capituli Generalis, præcipue Statutum de Forma Visitationis ac Canones 513 et 2413 Codicis Juris Canonici.

58. — Visitatores, peracta Visitatione, accuratam relationem ad Abbatem Generalem intra duos menses mittant.

CAPUT VIII.

De Electionibus Abbatum

59. — Si qua Domus Ordinis nostri Abbate proprio fuerit destituta, Major Abbas de cujus Domus illa exivit omnem curam habeat ordinationis illius, donec in ea Abbas alius eligatur.

60. — Terminus ad electionem assignandus debet ad minus esse quindecim dierum; ad summum autem, justo impedimento cessante, trium mensium.

61. — Præfixa et nominata die electionis, convocentur omnes de jure electores, scilicet Superiores quorum Domus ex Abbatia vacante exierunt, et omnes[†] monachi

[†] Vide notam N. 47 pag. 12.

ejusdem cœnobii solemniter professi, stabilitate firmati, qui impedimento canonico non detinentur.

62. — Absentes non possunt per litteras suffragium mittere, neque procuratorem ad eligendum constituere.

63. — Quoad modum et formam electionis, serventur præscripta Codicis Juris Canonici et Ritualis Cisterciensis.

64. — Valide agnoscatur electus cui major pars votorum, id est plus quam dimidia omnium pars, suffragaverit. Et servetur Can. 101 C. J. C.

65. — In electo requiritur ætas sin minus annorum triginta quinque, ut sit ex legitimo matrimonio natus, Ordinis nostri solemniter professus, et habeat decem saltem annos vitæ religiosæ in Ordine nostro, a prima professione computandos. In casu extraordinario postulatio admitti potest ad normam Can. 179 et seq. C. J. C.

66. — Licet cuique Matri Ecclesiæ non solum de monachis filiarum suarum Ecclesiarum, sed de ipsis quoque Abbatibus earum libere sibi, si necesse fuerit, assumere Abbatem.

67. — Acta electionis Abbati Generali quamprimum transmittantur pro obtinenda confirmatione, et confirmatus est in suo munere perpetuus.

68. — Eodem ritu quo Abbates, eligantur Priores Titulares.

CAPUT IX.

De novi Monasterii Fundatione

69. — Novæ Domus sine expressa et prævia Sedis Apostolicæ licentia necnon Ordinarii loci consensu in

scriptis dato fundari et erigi non poterunt. Quas licentias nullus, nisi Capitulo Generali assentiente, petere præsumat.

70. — Quantum fieri poterit, nulla nostra construenda sunt cœnobîa in civitatibus aut vicis, sed in locis a conversatione hominum semotis.

71. — Juxta Majorum nostrorum præscripta duodecim saltem personæ cum Præsidente ad novum cœnobium instituendum mittantur, ex quibus omnibus quatuor saltem sint sacerdotes; nec tamen illuc destinantur, donec locus domibus, libris et necessariis etiam temporalibus ita aptetur, ut vivere et Regulam ibidem valeant observare.

72. — Omnes Ecclesiæ nostræ in memoriam Beatissimæ Virginis Mariæ, cœli et terræ Reginæ, fundentur ac dedicentur.

PARS SECUNDA**DE OBSERVANTIIS****CAPUT I.****De Uniformi Observantia**

73. — Uniformis Institutorum observantia retineatur quam ipsa Ordinis nostri natura vult. Itaque, in actibus nostris nulla sit discordia, sed una caritate, una Regula similibusque vivamus moribus.

74. — In monasteriis ubi paupertas aut loci necessitas expostulat ut exercitia regularia in aliquo varientur, id non fiat nisi de Capituli Generalis expressa licentia.

75. — Quæ de labore manuum, de jejuniis, vigiliis et abstinentiis hic constituuntur, ea Præsides monasteriorum moderari poterunt et mitigare, pro his monachis quos ob ætatem aut valetudinem, aut aliam justam causam, aliqua indulgentia dignos æstimaverint.

CAPUT II.**De Divinis Officiis**

76. — Pareant omnes nostri Litteris Apostolicis a SS. D. N. Pio PP. IX die 7 Februarii anni 1871 datis et Responso C. S. R. diei 8 Martii 1913, super Breviario, Missali, Rituali et Martyrologio quibus uti debemus.

77. — Officium divinum in choro, horis competentibus, quotidie persolvatur. Nec paucitas monachorum, neque

necessitas quælibet laboris ab hac obligatione unquam excuset.

78. — Officium etiam Beatæ Mariæ Virginis in Ecclesia recitetur diu noctuque, juxta Rubricam et modum in Breviario Cisterciensi ordinatum et dispositum. Qui vero ex causa divinis Horis in Ecclesia interesse non possunt, privatim illud persolvant. Hoc servetur etiam quoad Officium Defunctorum diebus a Rubrica præscriptis.

79. — Cunctis anni diebus, Officium canonicum persolvatur cum cantu Gregoriano, exceptis Nocturnis et Laudibus quæ tantum Dominicis et diebus solemnioribus cantantur.

80. — Missa conventualis, cui omnes interesse debent, singulis diebus post Tertiam vel Nonam, juxta Rubricas, cum cantu celebretur.

81. — In monasteriis ubi numerus monachorum est inferior, Patris Visitoris sit, de consilio Abbatis localis, determinare num cantus Missæ vel quarumdam Horarum canonicarum omitti debeat.

82. — Nullus omnino a servitio chori censeatur immunis, nisi ratione satis gravi alibi detineatur. De cætero, omnes veniam a Superiore petere, ipsique absentia causam declarare debent.

CAPUT III.**De Oratione mentali**

83. — Bis in die, nempe mane post Laudes Officii Beatæ Mariæ Virginis, per semihoram, et seroante cœnam vel collationem, per quadrantem, omnes orationi mentali in choro vacent.

84. — Quotidie ante prandium et post Completorium aliquid impendatur temporis in examine conscientiae.

85. — Quotannis omnes nostri spiritualibus exercitiis vacent.

CAPUT IV.

De Confessione Sacramentali

86. — Secundum antiquas Definitiones, omnes personae Ordinis confiteri debent semel in hebdomada, nisi aliter a Confessario statuatur.

87. — Superiores in singulis Domibus deputent plures confessarios doctos, prudentes et caritate praeditos, quibus etiam reservatorum absolutio committatur.

88. — Superiores possunt confessiones audire subditorum qui ab illis sponte sua ac motu proprio id petant, at sine gravi causa id per modum habitus ne agant.

CAPUT V.

De sacra Communione

89. — Monachi Sacra Eucharistia reficiantur diebus Dominicis, in omnibus festis Sermonis ac duarum Missarum, et quotiescumque Indulgentia plenaria in Ordine lucratur. De caetero, omnes a Confessario directionem accipiant circa frequentem Communionem.

90. — Superiores suos inter subditos promoveant frequentem, etiam quotidianam, sanctissimi Corporis Christi receptionem; frequens autem, imo etiam quotidianus accessus ad sanctissimam Eucharistiam religiosis rite dispositis libere pateat.

91. — Si autem post ultimam sacramentalem confessionem religiosus communitati gravi scandalo fuerit aut gravem et externam culpam patriverit, donec ad poenitentiae sacramentum denuo accesserit, Superior potest eum, ne ad sacram communionem accedat, prohibere.

CAPUT VI.

De Lectione spirituali

92. — Expleto Opere Dei, cui nihil praeposendum est, horis quibus non laborant, vacare debent monachi orationi aut lectioni.

93. — In claustro legant omnes, aut in alio loco a Superiore designato.

94. — Omnibus suggerantur ab Abbate necessarii libri, vera doctrina referti. Qui Abbas invigilet ne tempus terant monachi legendo ephemerides librosve inutiles.

CAPUT VII.

De taciturnitate

95. — Regularis disciplinae observantiam nihil magis fovet quam religiosus silentii cultus; ideo colloquia nobis non permittuntur, nequidem recreationis causa.

96. — Monachis rara loquendi concedatur licentia. Puniri debent qui taciturnitatis regulam absque licentia transgrediuntur. Cum sibi obviant, invicem salutent cum silentio.

97. — Cum extraneis personis, quaecumque illae sint, nullo modo conversentur nec loquantur, absque proprii Superioris venia.

98. — Epistolæ nec aperiuntur neque transmittantur sine Prælatorum licentia. Attamen omnes religiosi libere possunt mittere litteras, nulli obnoxias inspectioni, ad Sanctam Sedem ejusque in natione Legatum, ad Cardinalem Protectorem, ad proprios Superiores majores, ad Superiorem domus forte absentem; et ab his omnibus litteras item nemini inspiciendas recipere.

CAPUT VIII.

De opere manuum quotidiano

99. — Monachis nostri Ordinis debet provenire victus præsertim de labore manuum, de cultu terrarum et de nutrimento pecorum.

100. — Eleemosynas ostiatim quæritare nequimus. Si forte collectæ fiant, colligantur a sæcularibus ab Episcopis delectis, vel saltem ipsis benevisis, exclusis religiosis.

101. — Artifices si sunt in monasterio, cum omni humilitate faciant ipsas artes, si tamen jusserit Abbas. Sed si agatur de negociatione artificiali, nulli liceat eam exercere absque consensu Conventualis et Generalis Capituli.

102. — Labor manuum quotidianus ordinarie non minus quam tres horas perdurabit, et ultra sex non protrahatur.

CAPUT IX.

De studiis

103. — Nullus ad majores Ordines promoveatur, nisi prius sacris disciplinis operam dederit ad normam Codicis

J. C., et in examine coram Abbate idoneus fuerit repertus.

104. — Scholastici nullum officium studia impediens exercere debent. Præter tempus lectioni omnibus assignatum, concedatur eis dimidium laboris spatium ut prælectionibus intersint et studio incumbant.

105. — Nonnulli, ex omnibus Ordinis partibus, pietate ingenioque præstantiores, a singulis Abbatibus proponendi et selegendi ab Abbate Generali cum Definitoribus, Romæ conficiant sacrorum studiorum cursum altiore præ communi omnibus Ordinis Clericis.

106. — Hi studiosi in Domo Generalitia teneantur tali regula quæ cum studiorum ratione apte cohæreat. In spiritu excolantur a pio idoneoque religioso, qui idem potest esse e Definitoribus.

107. — Superiores invigilent ut numquam sacerdotes Theologiæ et Scripturæ Sacræ studia omnino prætermittant, sed « labia eorum custodiant scientiam et lex possit requiri ex ore ipsorum ». Pro sacerdotibus autem junioribus examina habeantur ad normam Can. 590 C. J. C.

108. — Ad minus semel in mense, collationes aut disputationes Theologiæ habeantur, ad normam Can. 591 C. J. C. et etiam lectiones Sacræ Scripturæ.

CAPUT X.

De Abstinentiis

109. — A carnibus omnes abstineant, præter omnino debiles et ægrotos, quorum imbecillitas ab Abbate consideranda est.

110. — Oleum et butyrum ad condimentum cibi communis permittuntur.

111. — Omnibus diebus quibus urget præceptum ecclesiastici jejunii, in toto Adventu, excepta prima Dominica, in secunda et tertia feria ante caput Jejunii, et omni sexta feria extra tempus Paschale, a lacticiiniis abstinemus.

112. — Tempore Quadragesimali, in feria sexta primæ, secundæ et tertiæ hebdomadæ, unicum pulmentum cum potu consueto apponitur. In feria sexta quartæ, quintæ et sextæ hebdomadæ, pane et aqua ad prandium contenti sumus.

CAPUT XI.

Quibus horis oporteat reficere fratres

113. — Jejunia prout a Sancto Benedicto instituta et apud ejus coævos in usu fuere, cum nostris temporibus vires multorum superare compertum sit, ad normam hodie in Ecclesia pro Christifidelibus admissam accommodantur ut, docente eodem divo Legislatore, « et fortes sint qui cupiant, et infirmi non refugiant ».

114. — In Quadragesima et omnibus diebus Jejunii ecclesiastici, prandium sumitur ad meridiem, et collationcula sero indulgetur.

115. — Quoties a Regula jejunium indicitur, id est ab Idibus Septembris usque ad caput Quadragesimæ et, in æstate, omni quarta et sexta feria, hora undecima cum dimidia reficiant Fratres, et serotinam habeant collationem.

116. — Diebus quibus non jejunatur a Sancto Pascha usque ad Idus Septembris, Dominicis per totum annum et omnibus festis Sermonis aut feriatis extra Quadragesi-

mam, omnes Monachi mane accipiant mixtum, hora undecima prandeant, et ad seram cœnent.

CAPUT XII.

De mensura ciborum

117. — Omnes in communi mensa, nisi infirmitatis causa impediti, vescantur.

118. — Singulis anni diebus cuique apponantur in prandio duo pulmentaria cocta. Poterunt etiam addi poma vel aliud simile, non tamen in diebus jejunii ecclesiastici, nec in feria sexta, nisi tempore paschali.

119. — Ad cœnam dentur tantum duo fercula, quorum unum poterit esse coctum.

120. — Cuique præbeatur sufficiens quantitas panis, et pro potu ministretur vinum, vel sicera aut cerevisia, secundum consuetudinem loci. Servetur tamen mensura.

121. — In diebus jejunii, sive ecclesiastici, sive Ordinis, dentur ad collationem sex uncie panis, cum pomis, aut acetariis, aut aliis similibus, et potus sicut ad prandium.

CAPUT XIII.

De somno

122. — Omnes, tam Abbas quam Fratres, in communi dormitorio recumbant, illis tantum exceptis quos infirmitatis causa vel ratione officiorum suorum exusari oportet, juxta Abbatis judicium.

123. — In dormitorio singuli habeant, ob majorem modestiam et vitæ honestatem, loculum separatum nec omnino ex anteriori parte oclusum.

124. — Lectus sit saccus stramine repletus et panno quodam coopertus, qui possit amoveri et lavari. Tegumenta vero lanæ juxta necessitatem distribuantur.

125. — Omnes secundum Regulam vestiti dormiant, nisi ob infirmitatem aut aliam rationabilem causam super hoc ab Abbate quis dispensatus fuerit.

126. — Per totum annum surgant hora secunda, exceptis Dominicis diebus et Festis solemnioribus in quibus temperius inchoantur Vigiliæ. Decumbant hora septima pomeridiana in hyeme; in æstate autem hora octava, et post prandium meridianas habeant.

CAPUT XIV.

De habitu regulari

127. — Vestimenta apparentia monachorum Ordinis nostri sunt tunica et scapulare cingulo ex corio religata, et cuculla cum caputio adhærenti.

128. — Indumenta omnia lanæ sint et alba, præter scapulare quod erit nigrum. Curet Abbas ut conficiantur juxta exemplar a Capitulo Generali approbatum.

129. — Calceis utimur secundum consuetudinem locorum.

130. — Omnium monachorum caput singulis mensibus radatur, relicto tantum eo capillorum circulo quem coronam monasticam vocant.

CAPUT XV.

De infirmis fratribus

131. — Quodlibet monasterium commune valetudina-

rium habeat, in quo sint cellæ omnino separatæ pro curandis commode infirmis. Præsertim sit in eo Oratorium ut Missam audire et Sacrosanctam Eucharistiam suscipere queant ægroti.

132. — In valetudinario omnia semper munda et nitida sint, et nihil desit ex supellectili et utensilibus quæ conducunt ad infirmorum commoditates necessitatesque.

133. — Carnium esus infirmis omninoque debilibus pro reparatione concedatur. Nunquam tamen carnes apponere liceat in refectorio monachorum, sed tantum in valetudinario.

134. — Lectum habeant stramineum infirmi sicut et sani, sed leniorem. In casu necessitatis tantum, concedi potest culcita lanæ repleta.

135. — Ipsis infirmis assignetur Infirmarius qui, illis inserviens, Deum timeat. Sit exercitatus et prudens ut quod medicus jusserit recte percipiat ac prudenter exequatur.

136. — Abbas frequenter infirmos visitet et curet ne aliquam negligentiam patiantur. Ingravescente morbo, summopere invigilet ut eis Sacramenta administrantur, et assistentia sacerdotis habeatur, ad formam Ritualis.

CAPUT XVI.

De clausura

137. — Clausura perpetuo ac diligenter servetur. Nulli ergo liceat septis monasterii absque licentia egredi, nequidem ad Superiorem Majorem invisendum.

138. — Prohibetur omnibus ac singulis religiosis, cujuscumque sint dignitatis, ne foeminas quascumque et

pro qualicumque causa in Ecclesiis nostris, in locis regularibus, seu intra septa monasterii admittant vel introducant. Eximuntur ab hac lege uxores eorum qui supremum actu tenent populorum principatum, cum comitatu.

139. — Cum aliqua Ecclesia Ordinis noviter dedicatur, per novem dies fœminæ permittuntur intrare, tam in Ecclesia quam in locis regularibus, sed intra septa monasterii minime pernoctare.

CAPUT XVII.

De fratribus in via directis

140. — Nullus iter suscipere queat, nisi pro necessitate Domus, aut ob gravissimam causam, et semper cum licentia.

141. — Dirigendus in via accipiat ab Abbate suo litteras commendatitias, in quibus determinetur locus ad quem mittitur, et præfigatur tempus ac terminus itineris et reversionis.

142. — In itineribus faciendis, omnes juxta SS. Pontificum Decreta vestiantur habitu regulari, nisi Superiori visum fuerit, ob gravem causam, aliter expedire. Super habitum induant pallium nigrum, et caput galero cooperiant.

143. — In via nemo præsumat carnes manducare, nisi de licentia proprii Superioris, aut in casu necessitatis. Navigantibus tamen id conceditur, juxta traditiones Ordinis.

PARS TERTIA

DE INGRESSU IN ORDINE

CAPUT I.

De candidatorum admissione

144. — In admittendis novitiis summa diligentia exhibeatur, et non nisi qui bonis moribus, vita, fama, conditione et educatione cedere possint ad Ordinis utilitatem et honorem, recipiantur.

145. — 1° Invalide ad novitium admittuntur :

Qui sectæ acatholicæ adhæserunt ;

Qui ætatem ad novitium requisitam non habent ;

Qui Ordinem ingrediuntur vi, metu gravi aut dolo inducti, vel quos Superior eodem modo inductus recipit ;

Maritus, durante matrimonio ;

Qui obstringuntur vel obstricti fuerunt vinculo professionis religiosæ ;

Hi quibus imminet pœna ob grave delictum commissum de quo accusati sunt vel accusari possunt ;

Episcopus sive residentialis sive titularis, licet a Romano Pontifice sit tantum designatus ;

Clerici qui ex instituto Sanctæ Sedis jurejurando tenentur operam suam navare in bonum suæ diœcesis vel missionum, pro eo tempore quo jurisjurandi obligatio perdurat.

2° Illicite, sed valide admittuntur :

Clerici in sacris constituti, inconsulto loci Ordinario aut eodem contradicente ex eo quod eorum discessus in

grave animarum detrimentum cedat, quod aliter vitari minime possit;

Ære alieno gravati qui solvendo pares non sint;

Reddendæ rationi obnoxii aut aliis sæcularibus negotiis implicati, ex quibus lites et molestias religio timere possit;

Filii qui parentibus, id est patri vel matri, avo vel aviæ, in gravi necessitate constitutis, opitulari debent, et parentes quorum opera sit ad liberos alendos vel educandos necessaria;

Ad sacerdotium in Ordine destinati, a quo tamen removeantur irregularitate aliove canonico impedimento;

Orientalis in latinis monasteriis sine venia scripto data Sacræ Congregationis pro Ecclesia Orientali.

146. — Superiores præterea diligenter exquirant quo spiritu, qua mente ac voluntate, id regularis vitæ genus elegerint, quem sibi finem proposuerint; num zelo melioris frugis ac perfectioris vitæ, et ut Deo liberius famulari possint, an potius levitate vel humano aliquo affectu aut inordinato animi, ducantur.

147. — Antequam in novitios adsciscantur, postulantes saltem per mensem in suo habitu probentur et exercitiis spiritualibus vacent per octo saltem integros dies. Ad novitiatum admittuntur ab Abbate cum suffragio consultativo sui consilii.

148. — 1º Omnes adspirantes, qui non sunt clerici, debent exhibere, præter testimonium recepti baptismatis et confirmationis, testimoniales litteras Ordinarii originis et cujusque loci in quo, post expletum decimum quartum ætatis annum, morati sunt ultra annum moraliter continuum;

2º Pro clericis admittendis, præter testimonium Ordinationis, sufficiunt litteræ testimoniales Ordinariorum in quorum diocesisibus post Ordinationem ultra annum moraliter continuum sint morati;

3º Religioso professo alius religionis ad nostrum Ordinem transeunti, satis est testimonium Superioris majoris prioris religionis.

149. — Si agatur de admittendis illis qui in Seminario, collegio vel alius religionis postulatu aut novitiatu fuerunt, requiruntur, præter supraenumerata documenta, juxta eorum conditionem, litteræ testimoniales juramento firmatæ, datæ pro diversis casibus a rectore Seminarii vel collegii audito Ordinario loci, aut a majori religionis Superiore.

150. — Novitii choristæ ante quintum decimum ætatis annum completum non recipiantur.

CAPUT II.

De novitiatu

151. — Nulli Abbati liceat novitium recipere aut benedicere extra monasterium Ordinis. Nec potest aliquis qui non sit de Ordine habitum nostrum alicui dare.

152. — Vestimenta novitiorum sunt tunica, scapulare, cingulum et cappa: omnia lanea sint et alba.

153. — Novitii eisdem cibis vescantur ac monachi, iisdemque horis laborent, quiescant, legant et dormiant. Jejunia Ordinis non servant, nisi vigesimum primum ætatis annum expleverint.

154. — In Ecclesia, in refectorio et ubique, ordine suo sicut monachi, conventum teneant.

155. — Novitiatus ab ea parte domus, in qua degunt professi, sit, quantum fieri potest, segregatus ita ut, sine speciali causa ac Abbatis licentia, novitii nullam habeant communicationem cum professis, neque hi cum novitiis.

156. — Novitiis nulla committatur administratio. A studiis cessabunt, durante saltem anno canonico.

157. — Ipsi instituendis deputetur Magister qui sit annos natus quinque saltem ac triginta, decem saltem ab annis a prima professione in Ordine nostro professus, sacerdotali Ordini initiatus et, quantum per Superiorum diligentiam et vires fieri poterit, vitæ antea actæ exemplo præstantior; orationi præterea et mortificationis operibus addictus, prudentia caritateque refertus.

158. — Sit etiam pro novitiis locus deputatus, ut lectionibus vacent et instructiones Magistri audiant.

CAPUT III.

De Professione temporaria

159. — Novitii, post biennium tirocinii, si judicentur idonei, expleto decimo septimo ætatis anno, emittant vota simplicia ad triennium valitura, vel ad longius tempus, si ætas ad solemnem professionem requisita longius distet. Si vero non judicentur idonei dimittantur; si dubium supersit sintne idonei, potest ab Abbate probationis tempus, non tamen ultra sex menses, prorogari.

160. — Professum a votis temporariis dimittere potest Abbas Generalis cum consensu sui Consilii vel Abbas monasterii cum consensu Capituli conventualis, utroque per secreta suffragia manifestato.

161. — Ad decernendam dimissionem neque processus, neque iudicii forma requiritur, sed ad eam procedi potest, sola facti veritate inspecta, servato tamen Can. 647, § 2 C. J. C.

162. — Professi votorum temporariorum dominium radicale suorum bonorum retinebunt, sed eis omnino interdicta est administratio et reddituum erogatio atque usus. Debent propterea ante professionem cedere pro tempore quo in eadem votorum temporariorum professione permanserint, administrationem, usumfructum et usum quibus eis placuerit, ac etiam suo monasterio, si ita pro eorum libitu existimaverint.

163. — Ea cessio ac dispositio, si prætermissa fuerit ob defectum bonorum et hæc postea supervenerint, aut si facta fuerit et postea alia bona quovis titulo obvenerint, fiat aut iteretur secundum normas N. 162 statutas, non obstante temporaria professione emissa.

164. — Suffragium non habent in electione Abbatis nec in actis Capitularibus conventus.

165. — Regulam observare debent et choro interesse ut solemniter professi, non tenentur tamen ad privatam recitationem Divini Officii.

CAPUT IV.

De Professione solemnii

166. — 1° Monachi, post triennium votorum temporariorum et, expleto vicesimo primo ætatis anno, vota solemnia emittant vel ad sæculum redeant. Attamen Abbas, ex justis et rationabilibus causis, poterit, renovata a religioso temporaria professione, tempus votorum

temporariorum prorogare, non tamen ultra aliud triennium.

2º Abbas professionem solemnem excipiens debet profitentis parochum baptismi de eadem certiore reddere.

167. — Religiosus, intra duos menses proximos ante professionem votorum solemnium, dominio etiam radicali omnium bonorum suorum renuntiare debet. Hæc renuntiatio tantum post professionem editam vim atque exitum habet, servato canone 581 § 2 C. J. C.

168. — Pro admittendo professo ad vota solemnia iterum requiruntur conventus suffragia secreta, quæ tamen in hoc casu, sunt mere consultativa.

CAPUT V.

De nova stabilitate

169. — Religiosi nostri nequeunt spontanee e monasterio suæ stabilitatis ad aliud monasterium Ordinis transire absque magna necessitate, nec sine consensu proprii Abbatis, Apostolicæ Sedis et Conventus cui associandi sunt, probenturque per annum integrum in ultimo ordine monachorum monasterii pro quo postulant, antequam ad novam stabilitatem admittantur.

170. — Consensus communitatis requiratur per suffragia secreta quæ sunt deliberativa.

CAPUT VI.

De religiosis ex alio Ordine venientibus

171. — Religiosus ex alio Ordine apud nos adscisci

cupiens, non admittatur, nisi de Apostolicæ Sedis licentia; et servetur Can. 633 C. J. C.

172. — Is per biennium in tirocinio maneat, et si in pristina religione vota perpetua jam emisit, post novitiatum, prætermissa professione temporaria, vel admittatur ad professionem solemnem per suffragium deliberativum, vel ad pristinam redeat religionem; jus tamen est Abbati eum probandi diutius, sed non ultra annum ab expleto novitiatu.

CAPUT VII.

De Fratribus Conversis

173. — Fratres Conversos seu Laicos in Ordine suscipimus tanquam Coadjutores qui sub cura nostra sunt, participesque fiunt nostrorum tam spiritualium quam temporalium bonorum, et sicut nosmetipsos tractamus, «excepto monachatu». Voce activa et passiva non gaudent.

174. — Qui vitam conversorum amplecti postulant, non recipiantur ante decimum quintum ætatis annum completum. Antequam ad novitiatum admittantur, postulatum ad sex saltem integros menses peragant. Abbas præscriptum tempus potest prorogare non tamen ultra aliud semestre. Post hanc probationem, expletis exercitiis spiritualibus per octo saltem integros dies, habitu novitiorum vestiantur et per duos annos integros novitii maneant.

175. — Expleto novitiatus tempore, vota simplicia ad triennium valitura emittant, et, post vota temporaria ad solemnia nuncupanda vocari vel ad sæculum redire poterunt sicut et monachi.

176. — Pro conversorum admissione ad novitiatum et subsequentem professionem tam temporariam quam solemnem, necnon pro eorum dimissione, durantibus votis temporariis, requiruntur suffragia Capituli conventualis, sicut pro monachis.

177. — Vestimenta conversorum sunt tunica, scapulare, cingulum ex corio et cappa. Lanea sint et fusci coloris. Novitii cappam non deferant, sed, ejus loco, caputium scapulas tantum et pectus cooperiens.

178. — Qui habitum conversi in Ordine susceperit, nunquam ad gradum choristarum transferri poterit.

179. — Conversi Missæ Conventuali et Vesperis duntaxat diebus festis feriatis assistant, ne a manuum labore retrahantur. Aliis diebus, oratione mentali peracta et audita Missa privata, opera quæ eis fuerint demandata sedulo exequantur.

180. — Pro divinis Officiis dicant preces quæ illis in Rituali Cisterciensi assignantur.

181. — Habeant Conversi plures sacerdotes monachos, ab Abbate deputatos, qui eorum confessiones audiant, et unum Magistrum Conversorum vocatum, qui eos doctrina christiana et Regula instruat.

182. — Conversi reficiuntur in mensa communi, sicut et monachi, sed jejunia non servant, nisi quæ sunt ab Ecclesia præscripta.

183. — Horis quibus non laborant, orationi aut piis lectionibus incumbant. Non legant tamen in claustro cum monachis, sed in cella separata.

CAPUT VIII.

Si debeant iterum recipi fratres exeuntes
de monasterio

184. — Fugitivi et apostatæ Ordinis qui, sive habitu dimisso sive retento, monasterium deseruerint, incurrunt pœnas a jure communi latas. E jure proprio fugitivi incurrunt etiam excommunicationem ipso facto et sicut apostatæ ab omnibus nostris evitandi sunt.

185. — Si forte fugitivus vel apostata in loca Ordinis venerit, recipiatur tantum in porta, donec Superior de eo requisierit qua de causa et quibus conditionibus veniat. Quod si Superior intellexerit fugitivum ad monasterium suum nolle redire, non eum sinat amplius una nocte illic manere.

186. — Firmo Canone 646 C. J. C., si quis monachus vel conversus solemniter professus in gravi ac pernicioso crimine notorie incorrigibilis evaserit, Superior ejus causam ad Abbatem Generalem deferat, qui poterit eum ex Ordine ejicere, servatis de jure servandis.

187. — Fugitivus vel apostata, ad monasterium revertens, satisfaciat juxta usum Ordinis. Ejectus autem non recipiatur sine Sedis Apostolicæ dispensatione.

188. — Monachus vel conversus qui indultum sæcularizationis obtinuit, ad claustra nostra redire petens, non poterit admitti sine consensu Abbatis Generalis et Apostolicæ Sedis.

189. — Si ex apostolico indulto in Ordinem rursus recipiatur, novitiatum ac professionem instaurat et locum inter professos obtinet a die novæ professionis.

190. — Si quis forte post vota temporaria dimissus iterum nostro Ordini nomen dare postulaverit, non recipiatur sine Abbatis Generalis et Sanctæ Sedis venia.

191. — Is novitiatum et professionem iterare debet, et in omnibus agere sicut cæteri postulantes, excepto quod habitum religiosum absque ulla cæremonia induit.

192. — Quæ Constitutiones semel saltem in anno, statutis diebus, publice legantur.
